

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

Setkání u misijního kříže za účelem získání plnomocných odpustků
v pondělí 14. 9. 2020 po mši svaté v kapli Povýšení sv. Kříže

Říjen 2020

Mše svatá v kapli 14. září – svátek Povýšení svatého Kříže s průvodem k Misijnímu kříži.

Turnaj ministrantů ve stolním tenise v Kravařích

SLŮVKO FARÁŘE BEZ SLITOVÁNÍ

Bylo to možná z nějakého „hecu“ nebo z dobré nálady, když před šesti lety (5.6.2014) při setkání starostů Hlučínska u našeho rybníka Nezmar na tzv. Dračích lodích zazněl nápad. Jaký? Jeden ze starostů v mé přítomnosti řekl: „A co, kdyby si pani faráři zahráli fotbal proti starostům z Prajzské?“ Předběžně jsem na to kývnul, a že se jich určitě zeptám...

A zeptal jsem se kněžských fotbalových „celebrit“, které řekly – ano!

A tak jsme se poprvé sešli v Bolaticích v roce 2015 a pak každý rok na jaře, nejvíce v tělocvičně sportovního areálu v Kravařích – Koutech. Zápas proběhl bez účasti diváků (mám podezření, že to od nás okoukala vláda při blížící se pandemii).

Po vstupním přivítání na hřišti jsme se na malou chvilku ztišili a všechny přítomné jsem vyzval k modlitbě Otče náš. Vyzvání se týkalo jak katolíků věřících, tak katolíků nevěřících, kterým modlitba určitě neuškodí.

Vždycky jsem měl obrovskou touhu rozdrtit tým starostů způsobem, jako když slon zašlápne mravence... Trnul jsem, kdo z kněží se přihlásí, že by přijel hrát. Trnul jsem, jak kněz-fotbalista přijme fakt, že v den zápasu přijel i kněz-skoronefotbalista, který podobně jako já udělá na hřišti více škody než užítu... A ty nervy během zápasu! A pak – ty prohry – neodradí kolegy od budoucího setkávání se se starosty?

Po ukončení hrací doby skoro vždycky zaznělo z úst jednoho starosty, že jsme se sešli hlavně proto, abychom byli spolu a věděli o sobě, ale co naplat – s tím slonem a mravencem to bylo většinou naopak!

A letos přišel čtvrtek 24. září. Sešli jsme se už po šesté, tentokrát znovu na malém hřišti v Bolaticích. Deset hrajících starostů (případně mohl být ve hře někdo ze zaměstnanců úřadů) a deset hrajících kněží z naší diecéze. Dvakrát 30 minut boje na život a na život. Výsledek 5 : 5!

Rozhodčí se mě ptá: „Budou penalty, aby se rozhodlo o vítězi?“ V duchu jsem si pomyslel: „To víš, že jo. Starostové mají brankáře, co chytá ve fotbalové soutěži, a my máme brankáře, co se snaží chytat nové ovečky ve farnosti – a do toho penalty?“ Pro jistotu se ptám kněží: „Chcete penalty?“ Odpověď sborově: „ANO!“ Jak chcete, pomyslím si.

Penalty kněží vyhráli!

Děkuji všem za ochotu přijet, za ochotu hrát a za to, že kolegové snášeli mou malou odvahu či nedůvěru.

PKF

2021 - Rok svaté Ludmily

Ve čtvrtek 1. října od 17.00 proběhlo ve venkovních prostorách Senátu Parlamentu ČR slavnostní zahájení Roku svaté Ludmily. Ten byl vyhlášen na rok 2021, jelikož si budeme připomínat již 1100 let od úmrtí této světice. Slavnostního zahájení se zúčastnili: Mons. Zdeněk Wasserbauer, pomocný biskup pražský, místopředseda Senátu Parlamentu ČR Jiří Oberfalzer, Ing. Martin Hrdlička, předseda spolku Svatá Ludmila 1100 let a starosta Obce Tetín.

Příští rok si budeme připomínat 1100. výročí zavraždění svaté Ludmily. Proto se již loni na plenárním zasedání České biskupské konference rozhodli biskupové Čech a Moravy vyhlásit rok 2021 za **Rok svaté Ludmily**, jehož slavnostní zahájení proběhlo ve čtvrtek 1. října ve venkovních prostorách Senátu Parlamentu ČR ve spolupráci se spolkem Svatá Ludmila 1100 let, který zaštiťuje řadu aktivit směřující k oslavám 1100. výročí smrti sv. Ludmily. Slavnostní zahájení proběhlo pod záštitou předsedy Senátu Parlamentu ČR Miloše Vystrčila. Slavnostního zahájení se kromě zástupců státu a obcí zúčastnil Mons. Zdeněk Wasserbauer, pomocný biskup pražský.

Projekt Svatá Ludmila 1100 let se souvisle věnuje památce svaté Ludmily od roku 2015. Jeho vyvrcholením bude připomenutí výročí 1100 let od zavraždění svaté Ludmily na hradišti Tetín, které proběhne v roce 2021.

O SVATÉ LUDMILE

Život známé české světice, babičky svatého Václava, je inspirující i po 1100 letech. I když historické informace o sv. Ludmile čerpáme především z pozdějších legend, základní obrys jejího života je znám. Narodila se pravděpodobně v roce 860. Díky manželskému svazku s prvním historicky doloženým přemyslovským knížetem Bořivojem stála u samých počátků konstituování českého státu a formování národů budoucí střední Evropy.

Nebyla jen manželkou a ochránkyní rodinného krbu, která přivedla na svět šest dětí. Stala se zakladatelkou vládnoucí dynastie a snažila se ovlivňovat i soudobou politickou situaci za vlády svých synů Svytlahy a

Vratislava. Významnou roli sehrála také při výchově vnuka, budoucího knížete Václava, kdy kladla důraz na chlapcovo vzdělání. Právě předáváním moudrosti a zkušeností zralého věku budoucímu knížeti ovlivnila náš stát na tisíc let dopředu.

15. září 921 byla z příkazu snachy Drahomíry zavražděna na tetínském hradišti Tunnou a Gommonem. Písemné prameny uvádějí, že k tomu došlo nejspíše z politických a náboženských důvodů. Ludmila byla původně pohřbena na Tetíně. Roku 925 nechal kníže Václav přenést její ostatky do svatojiřské baziliky na Pražském hradě. Kult sv. Ludmily tak byl zpočátku spjat především s klášteřem sv. Jiří. Ve 12. století se pak začíná šířit po celé zemi.

Sv. Ludmila může v dnešní době inspirovat tím, jak přirozeně naplňovala svou úlohu ženy a vychovatelky v rodině, byť pozice ženy v raném středověku byla jiná než dnes. Její život byl v minulosti inspirací i pro výtvarné umění. Především středověká a barokní ikonografie si vybrala motiv babičky jako vychovatelky budoucího sv. Václava. Vždy je zobrazována jako starší žena s atributem šátku, tedy nástrojem své mučednické smrti.

(zdroj. čbk)

Připravila Marie Ohřálová

PŘÍPRAVA K BIŘMOVÁNÍ - ZÁŘÍ

PÁTEK 16. 10. 2020 od 19:00 na faře. Doporučujeme s sebou vzít psací potřeby na zápisky z přednášky. PKF

!!! Výzva !!!

- pro ty, kdo se modlí přede mši svatou růženec!

Co stále ještě říkáme špatně při modlitbě růžence?

- Nevzdáváme správně chválu Nejsvětější Trojici!!!

Budeme říkat!!! Sláva **Otc**í i Synu i Duchu Svatému, - jako **byla** na počátku, i nyní i vždycky – **a** na věky věků. - Amen

- Věřím v Boha,.....I v Ježíše Krista,

Syna jeho jediného, - Pána našeho;.....

Světki k nám hovoří

Svatá Terezie od Ježíše - 15. října

Postavení: mystička, matka reformovaného Karmelu (OCD) a učitelka církve

Úmrtí: 1582

Patron: Španělska; všech karmelitánských společenství, španělských spisovatelů; vzývána v duchovní nouzi, pro pomoc v oblasti modlitby a vnitřního života; při nemocech srdce a hlavy

Atributy: karmelitka, kniha a psací brk, planoucí srdce, písmena IHS; anděl s ohnivým šípem, holubice -symbol Ducha svatého, trny, někdy i křížek se čtyřmi drahokamy

ŽIVOTOPIS

Pocházela ze Španělska z Kastilie. Od dětství byla temperamentní a přátelská, milovala romantiku. Po vstupu do karmelitánského řádu prožila tělesnou i duševní krizi. Kolem roku 1556 se v jejím srdci rozrostla touha podnikat v duchovním životě velké věci. Přestala žít sama pro sebe a místo jejího "já" zaujal Bůh. Zbavena nejistot nebála se protivenství, dělala velké pokroky v dokonalosti, měla mystická zjevení. Pro reformu svého řádu snášela mnoho příkoří. S nezlomným duchem

se stala matkou všech bosých karmelitánů, nezapomínajíc ani na hmotnou stránku toho, co založila. Sama o sobě řekla: "Terezie bez Boží milosti je jen ubohá, chudá žena. Terezie s Boží milostí a s mnoha penězi je mocnost." Zanechala naučné spisy stvrzené vlastní zkušeností.

VELKÁ UČITELKA MODLITBY

Narodila se 28. 3. 1515, jako potomek šlechtického rodu Cepedů, v Avile ve Španělsku. Byla třetí z deseti dětí, ve druhém manželství Dona Alfonse Sanchez de Cepéda s Doňou Beatricí de Ahumadou. Terezie měla příjmení po matce. Z předchozího manželství měla ještě dva sourozence. Velmi brzy se Terezie naučila číst a oblíbila si životopisy svatých, které na osamělých místech četla i svému bratru Rodrigu. Společně pak chtěli

napodobovat světce a zatoužili i po mučednické koruně. Když se jim nezdařil pokus utéci "do země Maurů," napodobovali alespoň poustevníky doma, na zahradě. Touha po poustevnickém životě se Terezii později vrátila v poněkud hlubším smyslu. Ale již tehdy, když si z klestí a prken zbudovali dvě chýšky, v té své rozjímalas o radostech v nebi a o trestu v pekle a sobě i druhým slovy svého pokřiku připomínala věčnost těchto skutečností. V dětství se nejvíce cítila oslovena příběhem o setkání Pána Ježíše se samaritánkou u Jakubovy studně. Proto často opakovala prosbu samaritánky a obracela se na Ježíše slovy: "Pane, dej mi té vody, abych nežíznila" (Jan 4,15).

Ve 14 letech jí matka zemřela. Náhradou za ni si zvolila Pannu Marii, ale nedbala zprvu o její vedení. S náruživostí se pouštěla do četby o milostných dobrodružstvích rytířů a povolovala v duchovním životě. Byla marnivou a libovala si ve společnostech, kde jí lichořili. Ke světským marnostem ji nabádala teta i někteří strýcové. Později říkala: "Kéž by je k nám otec nepouštěl!" a celý život litovala, že v mládí podléhala lichořkám. V 16 letech ji otec poslal za účelem lepší výchovy k augustiniánkám do kláštera P. M., Matky Božské milosti, ale tamní prostředí neprospívalo jejímu zdraví. Z důvodu onemocnění se musela po půldruhém roce vrátit. V té době se nechala ovlivnit četbou v listech sv. Jeronýma o životě zasvěceném Bohu. Rozhodla se pak pro vstup ke karmelitkám, ale otec ji odmítl pustit. Odešla proto 22. 11. 1535 tajně ke karmelitkám do kláštera Vtělení a požádala o přijetí. Po roce oblékla řeholní hábit a 3. 11. 1537 složila řeholní sliby. Terezin otec její rozhodnutí nakonec toleroval a dal jí do kláštera slušné věno.

Koncem roku 1538 začala Terezie nový zápas s těžkou nemocí, který trval tři roky. Na léčebnou kúru odjela z kláštera v doprovodu otce do Becedas. Do léta čekala na léčbu u své sestry a pak ji během tří měsíců velkého utrpení kvůli léčení bylinářkou přivedlo téměř na pokraj smrti. Prožívala prudké bolesti u srdce a velmi silný odpor k jakémukoli jídlu. Její vysílení zhoršovala vysoká horečka a stažené nervy jí nedopřály zklidnění ani v noci. Otec ji ve vážném stavu odvezl domů. Když se nemoc stále horšila a po čtyři dny zůstala v bezvědomí, v jejím klášteře byl pro ni otevřen hrob.

Ona se však z krize (15. - 18. 8. 1539), kterou provázela klinická smrt, dostala. Při návratu k vědomí se zmínila o prožitku mimo tělo, včetně vidění klášterů, které má založit. Pro nesnesitelné bolesti s ní mohli manipulovat jen pomocí prostěradla. Bylo vyhověno její žádosti o přepravení do kláštera, kde neměnný stav trval ještě osm měsíců a až později začala být schopna pohybu po čtyřech. Nemoc byla obdobím zrání a Terezie toužila po vyléčení hlavně proto, aby mohla být s Ježíšem o

samotě. Za přímluvce si zvolila sv. Josefa a jemu pak vděčila za uzdravení.

Po uzdravení čekala Terezii další krize. Satan ji odváděl od modlitby pod záminkou pokory i skrze pocity zatracení. Terezie prožila údobí, v němž se považovala za poslední mezi zatracenými, jak sama uvedla. Příčinu svých těžkostí v duchovním životě začala také vidět v tom, že klášter neměl přísnou klausuru. Řeholnice se prakticky nezříkaly svobody.

Terezie se věnovala velmi mnoho návštěvníkům, s nimiž vedla dlouhé rozhovory, a nezbýval jí čas na rozjímavou modlitbu. Přetrvávala u ní vlažnost a střídaly se vnitřní boje až do roku 1557. Tehdy, ve 42 letech, před obrazem trpícího Spasitele prožila své obrácení a rozhodla se vyloučit ze svého života vše, co by ji odvádělo od spojení s ním. A od té chvíle následovala dlouhá řada milostí.

Terezie zakoušela nadpřirozený pokoj, prožívala spojení s Bohem, extáze. Zpovědníci ji však nechápali a uvažovali o působení zlého ducha, přitom byli nejednotní. Opačného názoru byl sv. František Borgiáš a o pravosti Božích milostí ji později ujistil sv. Petr z Alkantary. S vnitřní modlitbou pokračovaly milosti, extáze a při jedné z nich i mystické probodení Tereziina srdce. V karmelitánském řádu bosých je připomínáno 28. 8. jako závazná památka. Více k souvisejícím skutečnostem uvedeno níže v poznámce.

V r. 1560 měla Terezie vidění pekla a po něm slíbila usilovat o co nejdokonalejší život v řádu. Hned v září se s některými sestrami domluvila, že jak to bude možné, vytvoří novou komunitu, v níž budou zachovávat řeholi s původní přísností, včetně chudoby. A tak 24. 8. 1562 se jim v Avile podařilo otevřít první reformovaný klášter sv. Josefa a byly oblečeny první čtyři novicky. Reforma byla mimo komunitu provázena značným odporem, ale 5. 12. sestry obdržely apoštolský souhlas a Terezie se stala matkou představenou.

Terezii v jejím úsilí podporovaly mystické zážitky. Kolem roku 1564 měla několik vidění Kristova člověčenství, které bylo zdrojem její rostoucí úcty, lásky i mnoha dalších milostí. V té době z podnětu duchovních vůdců pracovala na spisech "Cesta k dokonalosti" a "Rozjímání o Velepísni". Měla už i rozepsaný vlastní životopis.

V dubnu 1567 generální představený karmelitánského řádu P. Jan Baptista Rossi (španělsky Rubeo) schválil dílo její obnovy a dovolil jí zakládat další reformované kláštery. Při otevření druhého kláštera se setkala s P. Janem od sv. Metoděje, pozdějším sv. Janem od Kříže, který byl od r. 1572 jejím zpovědníkem. S ním během čtyř let přes mnohé

překážky založila sedm ženských a dva mužské reformované kláštery. Dalším jejím spolupracovníkem byl P. Antonín, jako bosý karmelitán zvaný od Ježíše.

Generální řádová kapitula se v Piacenze 21. 5. 1575 rozhodla zrušit kláštery, které neodpovídaly rozhodnutí generála a zbavit úřadu ty, kdo jednali proti němu. Terezie měla další zakládání klášterů zakázáno. Na základě povolení si k pobytu zvolila klášter v Toleadě a byla tam do července 1577. Na příkaz P. Graciána napsala významný spis "Vnitřní hrad" (v knižním vydání s názvem „Hrad v nitru“ vyšel u nás v letech 1991 a 2003). Do Avily se vrátila v době, kdy její zpovědníci byli věznění a situace se vyhrocovala. Pro reformu řádu musela snášet mnohá příkoří. Papež Řehoř XIII. potvrdil oddělenou provincii bosých až 22. 6. 1580 a v následujícím roce byl zvolen provinciálem P. Gracian. Z kapituly vzešla také konstituce bosých karmelitánů a bosých karmelitek, jak si Terezie kladla za cíl. Po krátkém setkání s Janem od Kříže byla r.1582 poslána do Burgos a osobně v něm založila poslední klášter. Další plánované zakládání v Madridu již nezvládla. Byla napřed poslána do Alba de Tormes, kde začala vykašlávat krev a večer 4. 10. nemoci podlehla.

Bylo to v době, kdy se z nařízení papeže Řehoře XIII. opravoval starý Juliánský kalendář posunutím vpřed o 10 dnů. Po 4. říjnu hned následoval 15. říjen a na něj byla později stanovena liturgická památka sv. Terezie od Ježíše.

Za blahoslavenou ji prohlásil papež Pavel V. 24. 4. 1614 a papež Řehoř XV. ji 12. 3. 1622 kanonizoval. Dne 29.9 1970 byla Pavlem VI. prohlášena jako první za učitelku církve.

Vynikla jako učitelka modlitby. Stručně ji definovala slovy: "Modlitba je úkon lásky." O modlitbě říkala: "Modlitba není záležitostí mnoha slov, ale mnohého milování".

V pojednání o modlitbě zdůraznila potřebu dobrého svědomí a jako tři předpoklady disponující i ke kontemplaci uvedla vzájemnou lásku, odpoutanost od stvořeného a pravou pokoru, kterou považovala za nejdůležitější.

Vnitřní modlitba byla pro Terezii pramenem duchovního života. Rozvíjení důvěrného vztahu přátelství při častém rozhovoru o samotě s tím, o němž víme, že nás miluje. (viz VIII. kap. Život)

Nelze se modlit slovy a mít srdce odpojené. Ježíš na to téma říká v evangeliu: "Při modlitbě nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov." (Mt 6,7)

NEDELNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Logika

Ráda se dívám na děti, když něco oslavují.

A ráda jim chystám oslavy.

Onehdy měl vnuk svátek.

Připravila jsem pohoštění, vyzdobila zahradu papírovými ozdobami, nachystala jsem jim všelijaké hry... Pokud nemají rodiče dost času, nastupuje tady záložní vojsko jménem babička, aby se snažilo vybojovat dětem co nejhezčí vzpomínky, takové, jaké by si mohly vzít na pouť životem jako báječné zavazadlo plné světla..., světla, které si budou moci nabírat, kdyby se jim v životě začalo stmívat, nebo jim do života dokonce vpadla tma...

Snažila jsem se děti nechávat o samotě, myslela jsem, že chtějí být sami. O to víc mě překvapilo, když za mnou přiběhly, jestli bych si nehrála s nimi. Je to velká pocta, kterou si dospělí neuvědomují, když je děti touží mít vedle sebe. Je to pocta, jaká se nenabízí často. A dlouho nevydrží...

Tak jsem to přijala, jako že mě jmenovaly „čestným dítětem“

Když se dospělému stane, že ho děti přijmou mezi sebe jako „čestné dítě“, může na to být hrdý. Být mezi dětma je jedna z nejbáječnějších omlazujících kúr, jaké si člověk může dopřát...

Vždycky se jim snažím udělat nějaké zákusky, na které by mohly vzpomínat. Teď jsem jim udělala cukroví zdobené pralinkami.

Seděla jsem s dětmi u stolu a radovala se jak jim chutná.

Jalomílek je kamarád mého vnuka. Vlastně se jmenuje Jaromír, jenomže neumí vyslovovat „r“, a tak se mu říká, jak se sám představuje: Jalomílek. Nezlobí se, zvykl si na to, kdyby mu někdo chtěl říkat jeho správně vyslovovaným jménem, asi by mu to nebylo příjemné. Někteří lidé přijmou snadno označení, jaké jim jejich okolí dá, a ani je nenapadne, že s tím označením není něco v pořádku a že by se s ním mělo něco dělat. Konečně, ono to jméno Jalomílek je nejenom originální, je podle mě i hezčí, než bylo to správně vyslovené.

A Jalomílek má moc rád sladké, říkala jeho maminka, když ho k nám přivedla, jak se už těšil, že si na mém cukroví pochutná...

A taky hned natáhl ruku po kousku s pralinkou.

Jenomže nemá moc šikovné ručičky, je menší než vnuk, budou mu teprve tři. Jak si vzal cukroví a nesl je k ústům, pralinka, kterou jsem dala navrch, spadla.

A hned tu bylo vnukovo štěňátko a ňam, radovalo se.

Jalomílek snědl cukroví bez pralinky a natáhl ruku po druhém kousku.

Štěňátko snad bylo jasnovidné.

Sedělo už u Jalomílka, aby mu nic neuniklo, a když si dával do úst, opět mu pralinka spadla.

Ňam. Pejsek ani nezamlaskal.

Pak se posadil na zadní a pohupoval se s packami nataženými dopředu, snad chtěl Jalomílkovi takhle poděkovat.

Potřetí natáhl Jalomílek ruku pro cukroví... Ale nevzal si.

Jenom sebral pralinku a hodil ji vedle sebe pohupujícím štěňátku.

Teprve potom si vzal cukroví a snědl ho.

Já i vnuk jsme chlapečka udiveně pozorovali.

„Ty nemáš rád pralinky?“ zeptal se udiveně vnuk.

„Mám je rád,“ odpověděl Jalomílek.

„Proč sis ji nevzal, když je máš rád?“

„Ona by,“ řekl Jalomílek teskně, „ona by mi stejně spadla.“

A oslava pokračovala, děti se namlsaly, zahrály si, proběhly se po zahradě.

Vlajčky s nápisem „Všechno nejlepší“, které jsem rozvěsila po pokoji, byly obdivovány a děti si je prohlížely tak dlouho, že se naučily i několik písmenek.

Oslava skončila. Kolik jich bylo, kolik jich ještě bude...

Někdy je mi líto, že děti na ně za pár let zapomenou a že já si oslavy budu pamatovat víc než ony. Ale i když se zapomene jednotlivé počasí, jaké provázelo dětství, snad v dětech utkví aspoň podněbí jejich dětství, na ty krásné chvíle, které jsou už sice rozostřené zapomínáním, ale přesto trvají někde v duši... na jejím dně.

Trvají a svítí.

A já si často připomínám Jalomílka. To, co udělal na té oslavě, není jenom dětská historka, je to vlastně i archetyp....

Kolikrát jsem jednala podobně jako on.

I když šlo o něco jiného než o takovéhle pralinky.

Kolik mohou mít takové pralinky jmen.

Člověk se jednou o něco pokouší, marně, pokouší se podruhé, marně, a potom už ani nemá chuť se pokusit znovu.

A třeba by už je sladká pralinka neminula.

Někdy sim člověk zamění logiku za nelogiku.

A ještě je pyšný, jak byl chytrý...

Ale nebrání mu v tom, aby si na něčem dobrém pochutnal?

Aby něco dokázal?

Několikrát od oné sváteční oslavy jsem se už už chtěla... v jiné souvislosti, samozřejmě... zachovat podobně, jako se zachoval na vnukově oslavě chlapeček Jalomílek.

Vzpomněla jsem si na něj. A nenechala pralinku upadnout.

Dokonce si navykám říkat, když se Jalomílkovi podobám: PRALINKA.

Ten malý chlapeček ani netuší, jak mi v životě pomáhá...

PRO ZASMÁNÍ

Na břehu řeky Moravy stojí stařeček a loví ryby. Jede kolem naložená Tatra na nedalekou stavbu, zastaví a řidič se ptá: „Strýcu, kde se tu mohu přebrodit?“

Stařeček přehodí fajfku z jednoho koutku úst do druhého a povídá: „Tož kousek odtud, asi padesát metrů po proudu.“

Řidič tedy jede padesát metrů, pak sjede do vody...a zapadne tam včetně nákladu.

Stařeček se na to dívá a povídá: „Tož včil su z toho blázen, před chvílí tu šly kačeny a měly vodu do pasu.“

Po návštěvě manželka uklízí a říká manželovi: „To jsou dneska lidi. Představ si, zmizely mi dvě sklenice!“

„No ty s nápisem Internationál.“

Proč se slovo rýže píše s „y“, ale rizoto z „i“?
Protože po tepelném zpracování změkne.“

Před soudem stojí dva obchodníci a vedou spolu spor. Obviňují se navzájem z podvodů, snášejí jeden nevěrohodný důkaz za druhým, tak že se ani jednomu nedá věřit. Najednou si začnou nevybíravě nadávat

„Ty podvodníku!“

„Ty lháři!“

Přisedící je zarazí: „Nestydíte se takhle mluvit před soudem?“

„Jen je nechte,“ uklidňuje ho předseda. „Dvě hodiny tu lhali, tak je nebudeme přerušovat, když teď konečně začali mluvit pravdu.“

Pán kupuje pro psa misku na vodu. Prodavač se ho ptá: „Nechcete misku s nápisem PRO PSA?“

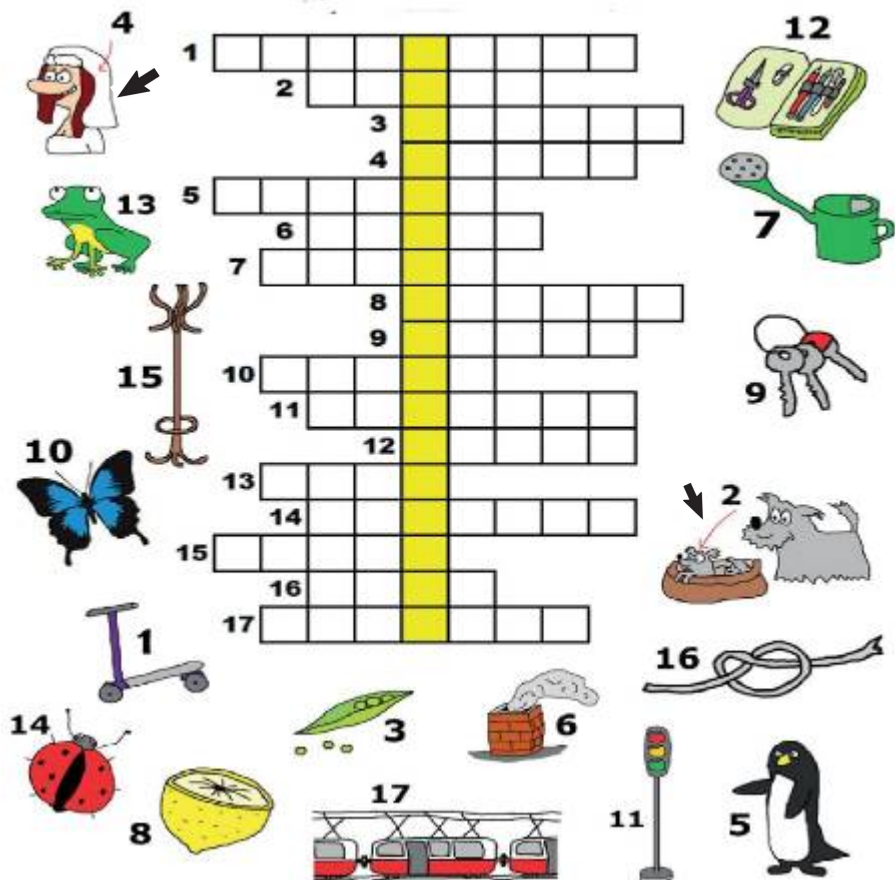
„To není potřeba. Pes číst neumí a já mu z ní upíjet nebudu.“

No jo, princezna, ta aby neměla zase něco extra.

Nedělníček dětem

!!! SOUTĚŽ !!!

Své odpovědi vhodíte do krabičky „SOUTĚŽ“, v kostele, nebo zašlete na email nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 25. října

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „ ŠKOLA JE PLNÁ KAMARÁDŮ “

Soutěže se zúčastnilo celkem 8 dětí. Z Dolního Benešova 3, ze Zábřehu 4, přespolní 1. V krabičce byla 1 odpověď; 7 odpovědi přišlo na email.

1. cena – knížka – Leona Reichlová; 5 let; Zábřeh

2. cena – omalovánka – Amálie Grobárová; 5 let Dolní Benešov

3. cena – klíčenka - Ellen Lišková; 9 let, Dolní Benešov

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

Svatý František z Assisi svátek 4. října

Svatý František z Assisi patří k nejznámějším světcům. Narodil se v Itálii ve 12. století v rodině bohatého obchodníka s látkami. Jako mladý muž se často veselil s přáteli a utrácel peníze. Když jako voják bojoval ve válce, byl zajat a vážně onemocněl. Tehdy začal přemýšlet o svém životě a rozhodl se ho změnit. Opustil všechno, co měl, chodil po okolí, kázal a žebral, aby měl co jíst. Zanedlouho měl kolem sebe přátele, kteří chtěli žít také v chudobě. To byl začátek františkánského řádu.

František miloval všechno stvořené. Legendy vypravují, že jeho kázáním naslouchala i zvířata. Svou lásku k Bohu a k přírodě vyjádřil v krásném chvalozpěvu na stvoření. Za co chci vzdávat Bohu chválu já?

Najdi deset rozdílů mezi obrázky se svatým Františkem

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – podzim 2020/21

31.10.: GARGOŠOVÁ	Šárka	19.12.: BILÍKOVÁ	Marcela
JALŮVKOVÁ	Jana	SCHMIEDHAMEROVÁ	Marcela
VITÁSKOVÁ	Pavla	PAVLENKOVÁ	Hana
GEBAUEROVÁ	Monika	FAIKOVÁ	Jana
UVAROVÁ	Petra	FAIKOVÁ	Renáta
DUMBROVSKÁ	Karla		
06.11.: ŠTADLEROVÁ	Krista	28.12.: VOJVODOVÁ	Karla
ŠVANČAROVÁ	Brigita	POSTULKOVÁ	Magdaléna
HUDECZKOVÁ	Monika	KOCUROVÁ	Růžena
PRCHALOVÁ	Jana	DEMBKOVÁ	Květa
REJOVÁ	Růžena	FUCHSOVÁ	Anna
PLZÁKOVÁ	Lenka	HALFAROVÁ	Kristina
HEINOVÁ	Marie		
14.11.: HARAZIMOVÁ	Karin	02.01.: BÍLÁ	Marie
HLUBKOVÁ	Eva	DLOUHÁ	Alena
LIŠKOVÁ	Lenka	DUDOVÁ	Věra
TILLECZKOVÁ	Hana	GREGOROVÁ	Jaroslava
VAVŘÍNKOVÁ	Iveta	CHŘIBKOVÁ	Martina
BARÁNKOVÁ	Monika	KALUŽOVÁ	Jana
21.11.: HLUBKOVÁ	Marie	09.01.: KUBÍKOVÁ	Terezie
MURCKOVÁ	Miluše	KUCHAŘOVÁ	Lucie
MURCKOVÁ	Eva	KUBÍKOVÁ	Michaela
WECZERKOVÁ	Leandra	JANEČKOVÁ	Magda
HARAZIMOVÁ	Hilda	HOLEČKOVÁ	Jana
		KARASOVÁ	Eva
28.11.: FOJTÍKOVÁ	Emilie	16.01.: MOHYLOVÁ	Eva
PRCHALOVÁ	Adlgunda	PAVLENKOVÁ	Dagmar
ONDERKOVÁ	Marie	VAVŘÍNKOVÁ	Ludmila
GAIDEČKOVÁ	Helena	HOLEČKOVÁ	Adolfina
ZLOTÁ	Helena	KUBÍNOVÁ	Štěpánka
NĚMCOVÁ	Marie	BENEŠOVÁ	Eva
05.12.: KOLMAJEROVÁ	Vladimíra	23.01.: HARTOŠOVÁ	Alexandra
KOLAŘÍKOVÁ	Hana	ŠIMŠOVÁ	Lucie
TULACHOVÁ	Jiřina	KRZYWOŃOVÁ	Martina
LELLKOVÁ	Zdeňka	KRETTKOVÁ	Romana
ŠENKYPLOVÁ	Eva	DIHLOVÁ	Renáta
NĚMCOVÁ	Helena	LECIÁNOVÁ	Hana
12.12.: ŠEBESTÍKOVÁ	Krista		
PORUBOVÁ	Helena		
DIEHLOVÁ	Liana		
SABAŠOVÁ	Anna		
THIEMLOVÁ	Anna		
KUPKOVÁ	Anna		

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na říjen 2020

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	5.10.	17.00	Za Karla Onderku, syna Petra a dvoje rodiče	
Út	6.10.	6.30	Za živé a + farníky	
St	7.10.	17.00	Za + rodiče Holečkové a Dombkové, za jejich + děti, snachy ...	
Čt	8.10.	17.00	Za Anežku a Pavla Kupkovy, dceru, rodiče z obou stran a za ž...	
Pá	9.10.	10.30	Svatba	
Pá	9.10.	Záb 17.00	Za + manžela, syna a dvoje rodiče	
So	10.10.	7.00		
Ne	11.10.	7.00	Za členy Živého růžence – B	
Ne	11.10.	Záb 8.30	Za Emericha Pačku, sestru, švagra, za Jiřinu Zbořilovou, rod...	
Ne	11.10.	10.00	Za děti u 1. sv. přijímání, za jejich rodiče a kmotry	
Po	12.10.	17.00	Za + Františka Vavřínka, rodiče a sourozence a prosba o pož...	
Út	13.10.	6.30		
St	14.10.	17.00	Za + rodiče Ohřálovoy a všechny + z rodiny	
Čt	15.10.	17.00	Za Emila Faiku, rodiče a synovce	
Pá	16.10.	Záb 17.00	Poděkování P.Bohu za dar zdraví, přijaté milosti, za + manžela...	
So	17.10.	7.00		
So	17.10.	ČK 16.00	Za živé rodiny do Boží ochrany	
Ne	18.10.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	18.10.	Záb 9.00	Za padlé vojáky a obyvatele Zábřehu – oběti světových válek	
Ne	18.10.	10.00		
Po	19.10.	17.00	Za + Gertrudu Hulvovou, manžela, dceru, zetě, živou a + rod...	
Út	20.10.	6.30		
St	21.10.	17.00	Za Huberta Nováka, rodiče z obou stran a ochranu P.Marie ...	
Čt	22.10.	17.00	Za + Adélu Kuchařovou, + sourozence, neteř; za + Marii Kuch...	
Pá	23.10.	Záb 17.00	Za Maxe Vlčka, manželku, dvoje rodiče a za 40 let společného...	
So	24.10.	7.00	Za Gerharda a Ursulu Hluchníkovy a rodiče z obou stran	
Ne	25.10.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	25.10.	Záb 8.30	Za Maxmiliána Bogdala, za dvě sestry, dvoje rodiče a duše v o...	Krmáš
Ne	25.10.	10.00	Poděkování P.Bohu za 70 let života, za bratra a rodiče z obou s...	
Po	26.10.	17.00	Za Františka Holečka, manželku a za duše v očistci	
Út	27.10.	6.30		
St	28.10.	7.00	Za + Hildu Kvasnicovou – výroční	
Čt	29.10.	17.00	Poděkování P.Bohu za 85 let života, dar zdraví a b. požehnání ...	
Pá	30.10.	Záb 17.00	Za Jakuba Pačku, manželku, švagrovou, švagra, dvě vnučky ...	
So	31.10.	7.00	Za Josefa Kuchaře, manželku, rodiče a sourozence z obou str....	
Ne	1.11.	7.00		
Ne	1.11.	Záb 8.30	Za Pavlínu Pačkovou, manžela, tři syny, zetě a dvoje rodiče	
Ne	1.11.	10.00	Za živé a + farníky	
Ne	1.11.	16.00	Za živé a + kněze, kteří sloužili v naší farnosti a za kněze rodáky	Průvod

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ŘÍJNU

Sbírka na OPRAVY – neděle 11. 10. 2020

**Sbírka na MISIE - odesílá se celá pro potřebu světových misí
– neděle 18. 10. 2020**

Blahopřání

***P. Mgr. Ladislav Stanečka
oslaví 16. října své životní jubileum
50 let***

***Přejeme mu touto cestou pevné zdraví,
Boží požehnání, hojnost darů Ducha Svatého
a mocnou ochranu Panny Marie
v osobním i duchovním životě.***

***Děkujeme Vám za všechno, co jste pro naši farnost
za desetiletou dobu svého působení udělal.***

Především za Nedělníček, za obnovení Živého růžence v naší farnosti, za zavedení biblického růžence v kostele, za farní sál a sociální zázemí, za úpravu farního dvora, kde se dodnes setkáváme při poděkování za úrodu, za pravidelné mše svaté v kapli, za páteční mše v Zábřehu, za Půlnoční mši Zábřehu a mnoho dalšího upřímně Pan Bůh zaplať.

Poděkování za úrodu 5. září 2020

Oprava podlahy v sakristii v Zábřehu

První svaté přijímání v Zábřehu 6. září 2020

**At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle.**

První svaté přijímání v Zábřehu 6. září 2020

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová

email: nas.nedelnickek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>

Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917